

NÄKÖKULMA

NRO 6 (3)2019 KESÄKUU

"Kristittyjen tulee elää maailmassa mutta ei 'täyttyä' siitä. Laiva kelluu vedessä mutta jos vesi pääsee laivaan, se vajoaa pohjaan. Samoin kristityt voivat elää maailmassa mutta jos maailma valtaa heidät, he uppoavat"

-D.L. Moody (1837-1899)

Pääkirjoitus

Mitä Raamattu sanoo kristinuskon tulevaisuudesta Jeesuksen maanpäällisen elämän jälkeen? Luvataanko meille valtavia kansakuntien kääntymisiä ja suuria stadionit täyttäviä herätyksiä ennen Kristuksen paluuta, kuten Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus- ja karismaattinen liike väittää, vaiko uskomusten sekavuutta ja sitä, että se ei koskaan ole eikä siitä koskaan tule maailmassa suosittua. Monen kristillisessä historiassa mainitun ns. "suuren herätyksen" jälkimainingeissa on havaittu, että herätyksen pysyvät tulokset jäivät aika vaatimattomiksi toiveisiin nähden. Näin esim. kuuluisa Walesin herätys 1800 -luvulla. Herätyksen keskushahmon, Evan Robertsin kerrotaan masentuneen pahasti tämän todettuaan. Meidän on siis vain hyväksyttävä Jumalan ilmoitus Matt.7:14, "mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät."

Ihmisen syntyisyys on syvällä ja niin hänessä kiinni oleva ominaisuus, että suuret massat eivät koskaan ole olleet todiste joukkojen aidosta kääntymisestä. Mutta Jumala tuntee omansa. Nöyrästi me kukin voimme Hänen edessään vain ihmetellä, kuinka olemme saaneet sen armon, että olemme Jumalan kanssa samaa mieltä täydellisestä kelvottomuudestamme ja pienuudestamme Hänen pyhyytensä edessä. Ainoastaan Kristuksen sovitustyön kautta olemme sovitetut Jumalan kanssa tästä kaikesta. Jumalan antamassa uskossa ihmisen ja ihmistoiminnan suuruus ja valta ei enää merkitse. Sillä ei ole asemaa, vaan ainoa valta ja suuruus on Kristuksen valta ja suuruus synnin yli. Ja siitä me kerskaamme, kuten Paavali sanoo Gal.6:14: "Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!"

Se, joka lukee ymmärryksellä Raamattuaan ja näkee kuinka nopeasti kristillinen opetus ja toiminta on muuttunut entistä "laodikealaisempaan" suuntaan maailmanlaajuisesti, ei voi uskoa valtaviin aitoihin herätyksiin ennen Kristuksen tulemusta. Kaikki sotii

sitä vastaan, että monia nykyisiä, ihmistä korottavia "herätyksiä" ja karismaattisia TV- ja massakokoussaarnaajia ohjaisi Pyhä Henki, joka on Totuuden Henki. Jeesus Kristus on Totuus ja Pyhää Henkeä sanotaan Raamatussa myös Hänen Hengekseen. Sillä korostetaan Pyhän Hengen tehtävää tässä ihmisen ajassa. Joh. luvusta 16 käy hyvin ilmi, kuinka raamatunvastainen tämä Pyhää Henkeä korostava liike on. Jeesus sanoo Pyhästä Hengestä: "mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään..." (13) ja "Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille" (14). Pyhää Henkeä ei koskaan saa irroittaa yhden Jumalan kokonaisuudesta omaksi palvottavaksi ja etsittäväksi "jumalaksi", kuten nyt laajalti on tehty. Näin on avattu portti eksytykselle, joka tekeytyy jopa "valkeuden enkeliksi", 2Kor.11:14.

Ilmestyskirjan luvuissa 2 ja 3 luemme Kristuksen kirjeistä seurakunnalleen. Monet tulkitsevat niiden tarkoittavan seurakunnan eri kausia historiassa. Kuinka hyvin viimeinen, Laodikean seurakunnalle osoitettu kirje, kuvaakaan aikamme karismaattista, mahtipontista julistusta. Ilm.3:17 "Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston." Omilleen Herramme sanoo, Fil.3:20-21 "Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi." Kol.3:2 "Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä."

Juhani Aitomaa

Kansikuvan alaosassa: Joseph N. Carter, 1861, Copeland of South Shields -laivan haaksirikko

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 Pääkirjoitus
- 4 Riittääkö Jeesus yksin?
- 7 Jumala on Pyhä - osa 5
- 9 Isä antaa Pyhän Hengen - osa 4
- 12 Voinko luottaa Raamattuun?
- 14 Vapauttaminen pahoista hengistä?
- 15 Jeesus -ilmestykset muslimimaailmassa
- 18 Älä mene pimeälle puolelle
- 19 Infoa: Tilaisuuksia. Lehden uusi tilausjakso

NÄKÖKULMA E (3)2019 (9) ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokulma@nakokulma.info

Tilaukset: tilaus@nakokulma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitoma
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo
Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 26,50 eur. Hinta sisältää yhden
tilausjakson jonka aikana ilmestyy 6 numeroa.
Tilaaaja saa kaikki jakson aikana jo ilmestyneet
numerot vaikka tilaus tehtäisiin kesken jakson.

Lehti maksetaan OP:n tilille:
Kustannus Näkökulmajulkaisut:
FI53 5228 0320 0999 35

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen
Evangeliumikoulun
(Evangeliumin opintoyhdistys ry, PL 17, 05831
Hyvinkää, sposti evank@evank.org)
yhteistyöverkostoa.

Lehti ilmestyy myös digitaalisena ja on
ladattavissa ISSUU julkaisualustalta. H. 3,50
e/nro. Lehden ilmestymisestä ilmoitetaan netissä
www.kristitynfoorumi.fi sekä
www.nakokulma.info sivustoilla.

Voimme myös lähettää pdf -version meille
ilmoitettuun spostiin maksun (3,50eur/nro)
saavuttua lehden tilille (tilinro vasemmalla).

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokulma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi tilata
erikseen hintaan 4,00 eur +postim (toimitus jos
varastossa on). Suuremmat erät tarjouksen mukaan.

Riittääkö Jeesus yksin?

Jouko Nieminen

Jumalattoman vanhurskautus

Mielestäni eräs häkellyttävimpiä tekstejä koko Raamatussa on 3.Moos.13:1-13 (1-4): Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: "Jos jonkun ihoon tulee nystyrä tai ihottuma tai vaalea pilkku, niinkuin pitalitauti olisi tulemassa hänen ihoonsa, vietäköön hänet pappi Aaronin tai jonkun hänen poikansa, pappien, eteen. Ja jos pappi tarkastaessaan sairasta paikkaa ihossa huomaa, että karvat ovat muuttuneet valkoisiksi ja että se paikka näyttää muuta ihoa matalammalta, on se pitalitautia; ja niin pian kuin pappi on sen huomannut, julistakoon hän tämän ihmisen saastaiseksi." Sitten pappi sulkee potilaan odottamaan sitä, mihin suuntaan sairaus kehittyi... Seitsemän päivän jälkeen pappi tarkastaa potilaan uudestaan "ja jos pappi huomaa ihottuman levinneen ihossa, julistakoon pappi hänet saastaiseksi; se on pitalia. Samoin, jos pappi tarkastaessaan ihoa, huomaa siinä valkoisen nystyrän, jonka kohdalta karvat ovat muuttuneet valkoisiksi, on hänen ihossaan jo vanha pitali, ja sen tähden pappi julistakoon hänet saastaiseksi alköönkä enää sulkeko häntä sisälle, sillä hän on saastainen." Tähän asti ei tässä laissa ole mitään ihmeellistä. Kaikki on järjestäjä ja loogista. Mutta luku jatkuu (12): "Jos pitali puhkeaa ihossa, niin että se peittää sairaan koko ihon päästä jalkoihin asti, mihin pappi katsokoonkin, ja jos pappi tarkastaessaan huomaa pitalin peittävän koko ihon, niin julistakoon hän sairaan puhtaaksi; hän on kokonansa muuttunut valkoiseksi ja on puhdas."

Jos minä olen syntinen, niin olen synnin tähden saastainen ja kadotettu. Mutta, jos minä olen niin syntinen, että minulla ei ole yhtään tervettä paikkaa, ja menen Jeesuksen luokse, niin Hän julistaa minut puhtaaksi. Muistan hyvin, kun luin tätä tekstiä aikoinaan, ja jäin pitkiin mietteisiin. Jos minä olen syntinen, niin olen saastainen ja kadotettu. Mutta, jos

minä olen niin syntinen, että olen täysin sairas ihminen, jumalaton ja kurja, toivoton synnintekijä, ilman yhtäkään tervettä paikkaa ja menen Jeesuksen luo, niin siellä minut julistetaan puhtaaksi! Olen kokonaan muuttunut valkoiseksi. Jumala näkee minut Kristuksen verellä pestynä puhtaana, ja lumivalkoisena!

Olen täysin syntisäirauden peitossa, mutta Jumala katsoo minut puhtaaksi! Hän asettaa syntisen ihmisen Kristukseen ja pukee Hänen valkeat vaatteensa, eli Hänen ansionsa minun päälleni. Mutta tämä tapahtuu siis vain, jos olen täysin saastainen, ilman yhtään tervettä paikkaa, eli täysin syntinen... Toisin sanoen:

laki on tappanut kaikki harhakuvitelmat omasta kelpoisuudestani. Jeesus yksin ja hänen lupauksensa Raamatun sanassa ovat ainoa todellinen turvani. Mutta, tämä Mooseksen kirjan kohta ei vielä lakkaa puhuttelemasta meitä. Se jatkuu, tekisi mieleni sanoa... pyhityksen puolelle. Jakeissa 14-15 puhutaan tästä puhtaaksi julistetusta täysin pitalin vallassa olevasta edelleen: Jos tämä armahdettu syntinen sitten alkaa parantua syntisyydestään ja tulla edes vähän terveemmäksi, tai paremmaksi kuin nuo kaikkein kurjimmat täysin sairaat, niin hän menettää koko lahjavanhurskauden ja Jeesuksen ansion. Heti, kun hänessä itsessään alkaa olla jotakin tervettä, on hän taas kokonaan saastainen!

Tämä tosiasia kannattaa painaa syvälle mieleen. Jumala ei anna syntejä anteeksi yksitellen, vaan Hän antaa anteeksi ihmisen koko syntisyyden ja saastaisuuden. Silloin armo on täydellinen ja koskee

koko elämää! Meillä on usein sellainen inhimillinen luulo, että Jumalan laki, ja varsinkin synty ja armo ovat jotenkin määrällisesti mitattavia asioita. Ja siksi meillä on taipumus edes yrittää tehdä hyviä tekoja, jotta me tällaisilla omilla töillä saisimme Jumalalta + merkintöjä omien syntiemme peittämiseen. Synty ja armo eivät ole mitattavissa. Me olemme joko kokonaan syntisiä tai kokonaan armahdettuja syntisiä! Synty ja armo ovat kuin Jumalan valtakunnan instituutio, pysyvä, muuttumaton hengellinen perustuslaki. Jos me emme ole kokonaan armon alla, me olemme kokonaan synnin alla ilman armoa. Armo luetaan sille, joka sydämessään kokee ja tunnustaa olevansa täysin syntinen ihminen, ja joka juuri siksi tarvitsee ja janoaa Jumalan armoa. Tämä ei kuitenkaan ole mikään vaatimus, vaan siihen kasvetaan silloin, kun meidän sydämissämme Kristus on kaikki kaikessa.

Pyhä Henki näyttää meille meidän syntimme, eli antaa meille synnintunnon. Synnintunto on Jumalan suuri lahja. Se on lahja, jonka avulla me pysymme kiinni armon evankeliumin tarpeessa. Tämä täydellinen synnintunto johtaa myös täydelliseen armon tuntoon. Synnintuntoa myös sielunvihollinen yrittää lietsoa selittäen, että näin suuri syntinen ei kelpaa Jumalalle! Totuus on täsmälleen päinvastainen: Juuri tällaisen ihmisen Jumala haluaa armahtaa.

Apostoli Paavalin omakohtainen todistus synnistä ja armosta

Tästä aiheesta apostoli Paavali opettaa omakohtaisesti Roomalaiskirjeessä ja esim. 2.Kor.12 luvussa. Tämä Paavalin kertomus on monille meistä hyvin hankala ymmärtää tai jopa vastaan ottaa. Room.7:14-18 Paavali kertoo itsestään seuraavasti: "Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen. Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen. Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä. Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synty, joka minussa asuu. Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää."

Tästäkin voimme nähdä, että Paavali tuo esiin oman tilansa juuri sellaisena, kuin 3.Moos.13 sen esittää: 100-prosenttisena "pitalisena", siis syntisenä ilman yhtään tervettä paikkaa. (Tässä kohdin ajatellaan ja sanotaan nykyään helposti, että tällaisen syntisen ihmisen pitäisi vain tehdä parannus ja lakata syntiä tekemästä. Kyllä se onnistuu, jos vain tarpeeksi tahtoo). Mutta Paavali sanoo: Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei... 2.Kor.12:7-9 kerrotaan Paavalin elämästä. Jotta hän ei tulisi ylpeäksi saamistaan erinomaisista ilmestyksistä, on hänen

lihaansa annettu pistävä piikki, saatanan enkeli, jolla on lupa rusikoida hänen lihaansa, jotta hän pysyisi nöyränä. Paavali sanoo: "Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta. Ja hän (siis Jeesus) sanoi minulle: 'Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa'. Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan.'" (Siis: minun oma heikkouteni on edellytys Kristuksen voimalle!)

Nyt kun tutkitaan tässä oikeastaan synnin ja armon paradoksia, niin ajatellaanpa nykyistä tilannetta Suomen kristittyjen keskellä. Laajat piirit Suomen Siionissa eivät suvaitse tällaisia syntisiä kristittyjä, koska niiden elämästään näyttää puuttuvan juuri Jumalan voima! He taas etsivät Jumalan voiman vaikutuksia omasta itsestään ja ovat varsin tyytyväisen oloisia omaan hengellisyYTEensä. Lisäksi he yrittävät noudattaa lakia sellaisissa asioissa, mitkä näkyvät ulospäin. He eivät koskaan ole ehkä tajunneet, että lain tehtävä olisi tappaa heidän oma voimansa, jotta Kristus itse saisi sijaa heidän sydämissään.

Toisenlainen Paavali sopii heidän hengelliseen elämänsä. Sen Raamattu myös meille kertoo Paavalin menneisyydestä (Fil.3:3-7). Tässä Paavali kertoo selkeästi omasta menneisyydestään 30 vuoden takaa. (Fil.3:3-7) "Olen ollut lakiin nähden fariseus, intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. Ja sitten totuus: Mutta mikä minulle oli silloin (30 v sitten) voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi." Nyt Paavali kirjoittaa siis selvästi siitä, minkälaista hänen elämänsä oli ennen uskon tuloa. Hän kirjoittaa imperfektissä, eikä kuvaa tässä nykyisyyttään, (niin kuin usein väitetään), vaan aikaa ennen uskoontuloaan.

Paavali kertoo, kuinka hän on ollut 30 vuotta sitten yksi sen ajan parhaista teologeista. Hän on tehnyt täyttä totta yrittäessään kaikella tavalla miellyttää Jumalaa ja täyttää Jumalan käskyt. Ja hän teki sen paremmin ja täydellisemmin kuin kukaan meistä. Hän oli silloin vilpittömämpi ja antautuneempi uskova kuin meistä yksikään. Hän oli silloin myös antanut elämänsä Jumalan palvelemiseen, (sellaisena kuin hän sen ymmärsi). Lain vanhurskauteen nähden hän oli jopa nuhteeton! Hän paloi innosta saada puolustaa sitä uskoa, mikä oli hyvää ja oikeata. Siksi hän myös vainosi kristittyjä, jotka hänen ymmärryksensä mukaan olivat turmelemassa Israelin isien uskoa. Hänellä oli voimaa ja kykyä. Hän pystyi tekemään mitä tahtoi ja jätti tekemättä sen, mitä ei tahtonut. (30 v. myöhemmin hän taas sanoo päinvastoin: "sitä

hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen”.

Hänellä oli siis kaikkea sitä, mitä häneltä Room. 7:ssä juuri puuttui! Hän oli sen täydellinen vastakohta. (Ja sivumennen sanoen, minusta tuntuu, että tämä kuvaus Paavalista Fil.3:ssa on juuri sama, mikä on monen nykyaikaisen aktiivi- uskovan käsitys toimivasta uskosta). Mutta nyt myöhemmin hän sanoo, että se, mikä ennen oli voitto, se on roskaa Kristuksen tuntemisen rinnalla. Pelkkää tappiota ovat kaikki valta ja voima! (Jota tämän ajan apostolit siis tavoittelee yli kaiken). Mutta kun Paavali tuli uskoon, hänen uskonsa itseensä ja omaan uskoonsa koki täydellisen romahduksen. Ja hän oppi Jeesuksen seurassa näkemään, että hän itse ei koskaan enää tule muuttumaan paremmaksi... Hänen entinen elämänsä oli voittoisaa uskonelämää. Joka nyt olikin muuttunut tappioksi. Paavali oli muuttunut hyvästä ja kilvoittelevasta uskovasta fariseuksesta suureksi syntiseksi! Ja se johtui siitä, että hän oli kohdannut ristiinnaulitun Vapahtajan. Hänen oma elämänsä oli mennyt. Hän oli kuollut omiin synteihinsä ja siksi sanoo, että nyt ”en enää elä minä, vaan Kristus elää minussa...”

Pari sanaa pyhityksestä tämän ajan kristillisyydessä
Pelastus selitetään tänään usein siten, että kun jumalaton ihminen saa armon tulla Jeesuksen luo ja tulee uskoon, niin Jumala antaa koko menneisyyden anteeksi ja pesee ihmisen täysin puhtaaksi. Ja että kaikki tämä on (periaatteessa) vain armoa. Mutta mitä tämän jälkeen tapahtuu? Ensirakkauden ajan jälkeen aletaan puhua ns. pyhityksen tarpeesta. Ja tämän nykyaikainen käsitys on se, että vaikka menneisyys onkin saatu anteeksi, niin tästä eteenpäin oma vaellus on (enemmän tai vähemmän) yhteistyötä Jumalan ja ihmisen välillä. Tämä hengellinen yhteistyö tähtää muuttumiseen, jossa Jumala muuttaa meidät paremmiksi ihmisiksi.

Tosiasiassa kuitenkin on, että ihmisen ja Jumalan välisessä suhteessa Jumala on ainoa, joka toimii. Jokainen ihminen, joka yrittää pienentää sitä suunnattoman suurta ja syvää välimatkaa, joka on Jumalan ja ihmisen välillä, eksyttää varmasti itsensä. Sanotaan, että me voimme olla tosin pelastuneet armosta, mutta pelkästä armosta ei kukaan enää pyhity! Siihen tarvitaan omaa kilvoitusta, omaa taistelua, jatkuvaa parannuksen tekoa, yhä uusia ja syvempiä tunteellisia antautumisia, omaa päättäväisyyttä ja kaikki ihmisen oman voiman likoon laittamiset... Ja lisäksi vaaditaan osallistumista seurakunnan työntekoon, evankelioimiseen,

todistamiseen, kymmenysten maksamiseen jne. Kuulostaa kristilliseltä? Vai mitä?

Raamattukin sanoo: ”Pyrkikää pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa!” Ja niin me sitten pyrimme pyhittymään, mikä tarkoittaa muuttumista paremmiksi. Tämäkin kuulostaa edelleen kristilliseltä. Särön tähän ajatteluun tuo kuitenkin esim. juuri Paavalin todistus Room. 7. luvussa. Se opetus on oikeastaan eräs vaikeimmista tienviitoista koko kristityn elämässä. Ellei jopa vaikein. Paavali ei kuitenkaan ollut omassa elämässään muuttunut paremmaksi, vaan omassa tietoisuudessaan pahemmaksi! Eikö hän siis ollutkaan pyhittynyt? (Siksi hänen opetuksensa tästä aiheesta ohitetaan myös liian usein olan kohautuksella.) Parhaimmillaan tai pahimmillaan tämä ihmisen pyhitystarve (ehkä voisi sanoa paremmin ”hengellistymisen tarve”) johtaa nykyään siihen, että uskova ei koe olevansa enää kovinkaan syntinen, vaan hänessä alkaa olla paljon hyvääkin. Ja että hän alkaa hallita omaa minäänsä ja omaa luontoansa ja muuttuu vähitellen paremmaksi, pyhemmäksi. Eli, ero Pyhän Jumalan ja syntisen ihmisen välillä siis pienenee!

Tämä ei kuitenkaan todellisuudessa johdu siitä, että ihminen olisi täynnä PH:ä vaan siitä, että ihminen ei halua tiedostaa omaa turmelustaan. Koska ei uskalla tai tahdo jäädä pelkästään armon evankeliumin varaan. Ja silloin hän kieltäytyy PH:n tärkeimmästä työstä, mikä on näyttää ihmiselle hänen syntisyytensä syvyys ja Kristuksen vanhurskaus. Tie Jumalan valtakunnassa on aina ihmisen pienenemisen ja Kristuksen suurenemisen tie. Kasvu tapahtuu usein elämässä koettavien, raastavien kriisien kautta. Jumalan valtakunnan tienviittoina toimivat usein myös monenlaiset syvät ahdistukset, Jumalan hylkäämisen kokemukset ja täydellisen avuttomuuden tilaan joutumiset. Tällaiset tilanteet eivät meitä tietenkään miellytä. Mutta, niin kuin apostolien teoissa sanotaan: ”Monen ahdistuksen kautta kulkee tie Jumalan valtakuntaan”.

Matt. 7:13

Jumala on Pyhä

Paavo Suihkonen

Osa 5

Kotimaa -lehdessä oli 21.1.2005 Olli-Pekka Vainion artikkeli, jonka otsikko oli ”Onko olemassa luterilaista etiikkaa?” Artikkelissa Vainio referoi Reinhold Hutterin teosta *Bound to be free* (Eerdmans 2004). Hutter ”haastaa teologit lukemaan Lutheria uudella tavalla”. Yleisesti on korostettu, että Lutherin mukaan Jumalan ilmoitus koskee vain oppia mutta ei etiikkaa. Hutter toteaa: ”Eettisiä malleja, joissa käytetään raamattuperusteluita, on tavattu kutsua ’reformoiduksi etiikaksi’.” Hän osoittaa, että luterilaiseen etiikkaan on vaikuttanut paljon Immanuel Kantin ajattelu. Kant korosti järjen kaikkivoipaisuutta ja jätti Raamatun ”eettisen pohdinnan ulkopuolelle”. Hutterin mukaan ”kantilaisessa luterilaisuudessa” on hylätty lain myönteinen käyttö ja ”pelätään jatkuvasti lakihenkisyyttä ja omavanhurskautta”. Hutter kyselee, ”onko luterilaisuus alkanut yhä enemmän muistuttaa antinomismia, lain kieltämistä opettanutta 1500-luvun lahkoa, jonka näkemyksiä Luther piti hurmahenkisyytenä”. Vainio toteaa artikkelinsa lopussa: ”Hutterin teosta voidaan pitää erittäin merkittävänä. Hän auttaa näkemään ja kyseenalaistamaan niitä taustaoletuksia, joiden varaan luterilaista etiikkaa on pitkään rakennettu. Hän myös nostaa esiin sivuun jääneitä Lutherin ajattelun juonteita. Näistä tärkein on kysymys Jumalan laista kristityn rakkauden kohteena.”

Ns. lundilaisuus on saanut nimensä Lundin yliopistossa harjoitetusta teologisesta tutkimuksesta. Suomeen lundilaisuuden näkemykset tulivat teologisten tutkimusten, mutta ennen muuta Lundissa opiskelleiden teologiensa (esim. Lauri Haikola, Aarne Siirala), välityksellä. Lundilaisuus korosti mm. sitä, että yksilöllinen pelastuskilvoitus on itsekästä onnen tavoittelua, eudaimonismia. Pietismiä ja yleensä herätyskristillisyyttä ruvettiin vieroksumaan. Lundilaiset teologit korostivat kantilaisittain järjen käyttöä ja etiikkaa, erityisesti kristityn kutsumusta. Osmo Tiililän mukaan lundilaisuus, samoin kuin sen edeltäjä ritschlilaisuus, korosti ”Jumalan rakkautta tavalla, joka antaa aiheen kysyä, jääkö Jumalan pyhyys ja vanhurskaus tarpeellista huomiota vaille”. (Lundilaisuutta on käsitelty mm. teoksissa Timo Junkkaala, Osmo Tiililä -protestantti s. 344-347; Juha Seppo, Teologinen Aikakauskirja 5/1997).

Lundilaisuus on vaikuttanut ilmeisesti varsin syvästi Suomessa kirkollisuuteen ja myös herätysliikkeisiin. Herätysliikkeiden tutkija teol. tri Jouko Talonen toteaa *Perusta*-lehdessä (5/2003) arvioidessaan Viljo Remeksen Paavo Ruotsalaisesta kirjoittamaa elämäkerta-teosta: ”Herännäisyyden pitkän linjan kehityskaari körttipietismistä Lapuanliikkeen kautta körttihumanismiin olisi perusteellisen kirkko-, teologia- ja aatehistoriallisen selvityksen ansaitseva tutkimuskohde.” Edesmennyt teologi Simo Kiviranta tarkastelee eräässä artikkelissaan (Mitä on saarnata kokonaista Jumalan sanaa? Kotimatalla 1992) yhtä tekijää, joka on vaikuttanut nykyjulistuksen sisältöön. Kivirannan mukaan Lutherin teosta Sidottu ratkaisuväliltä (suom. 1952) osa teologeista alkoi lukea ”oudosti”: ”Kun kerran Luther opettaa ihmisen pelastumisesta Jumalan Kaikkivaikuttavuutta, silloin on ihan tarpeetonta ja väärin saarnata parannusta, puhua herätyksestä tai kiinnittää huomiota henkilökohtaisen pelastuksen vastaanottamiseen” (Kotimatalla 1992 s. 144).

Johdonmukainen seuraus Raamatun auktoriteetin kieltämisestä ja Jumalan pyhän tahdon ylenkatsomisesta on Kristuksen merkityksen turhentaminen. On vaikea kuvitella Raamatun valossa pahempaa Jumalan pyhyiden loukkausta kuin se, että turhennetaan koko Raamatun ja kristillisen uskon keskeisin asia: Jumalan Pojan ihmiseksi tulo ja hänen hirvittävä kuolemansa maailman syntien vuoksi ja nouseminen ylös kuolleista. Jeesus sanoo Totuuden Hengestä eli Pyhästä Hengestä, että hän paljastaa synnin, johdattaa tuntemaan koko totuuden ja kirkastaa Kristuksen (Joh. 16:8-14). On tuhoisaa, jos kristillisestä sanomasta riisutaan lain lisäksi myös armo. Totuuden Henki ei yhdy sellaiseen sanomaan eikä anna sille siunaustaan. On armotonta, jos syntejään katuva ja Jumalan pyhyiden edessä vapiseva ihmisen ei saa kuulla sanomaa siitä, että Kristus on täysin maksanut hänen syntivelkansa ja antaa hänelle kaikki synnit anteeksi.

Armo ei sinänsä ole hulluutta ihmisten mielestä, sillä ihmisjärjen muotoilema oppi perustuu siihen ajatukseen, että Jumala on ikään kuin velvollinen armahtamaan ihmisen ilman muuta, koska ihmisjärki ei ymmärrä Jumalan ehdotonta pyhyyttä. Hulluutta on sen sijaan ”puhe rististä” (1.Kor.1:18) eli se, että Jumala armahtaa ihmisen vain sillä perusteella, että Kristus on vuodattanut verensä meidän syntiemme vuoksi. Nykyteologiassa saatetaan korostaa, ettei

esimerkiksi Paavali pidä puhetta Jeesuksen uhrikuolemasta ja sovituksesta keskeisenä asiana. Tavallinen raamatunlukija hämmästyä tällaista väitettä, kun hän lukee vaikkapa 1. Korinttilaiskirjeen 15. luvun alkua: "Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: – Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu -" (1.Kor.15:3,4). Galatalaiskirjeen 1. luvussa Paavali puhuu Kristuksesta, "joka uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmasta, niin kuin oli Jumalan, meidän Isämme tahto" (Gal. 1:3,4). Paavalin julistuksen ydin on "puhe rististä" (1.Kor.1:18).

Uuden testamentin kirjeiden vastaanottajat olivat tulleet kristityiksi, kun he olivat kuulleet ja vastaanottaneet evankeliumin. Korinttilaisille Paavali kirjoittaa: "Minähän teidät olen evankeliumia julistamalla synnyttänyt Kristukseen Jeesukseen uskoviksi" (1.Kor.4:15). Evankeliumin sisältönä taas on Kristuksen kuolema ja ylösnousemus ihmisten syntien vuoksi, niin kuin Paavali hyvin painokkaasti sanoo saman kirjeen 15. luvun alussa. Tämä sanoma oli johtanut heidät Kristuksen yhteyteen, esim. Efesolaiskirjeessä sanotaan: " - he (= muihin kansoihin kuuluvat, "pakanat") ovat saman ruumiin jäseniä ja heitä koskee nyt sama lupaus, kun evankeliumi on johtanut heidät Kristuksen yhteyteen" (Ef.3:6). Paavalin mukaan "Kristus on kuollut puolestamme, jotta saisimme elää yhdessä hänen kanssaan, olimmepa valveilla tai kuolemanunessa" (1.Tess.5:10).

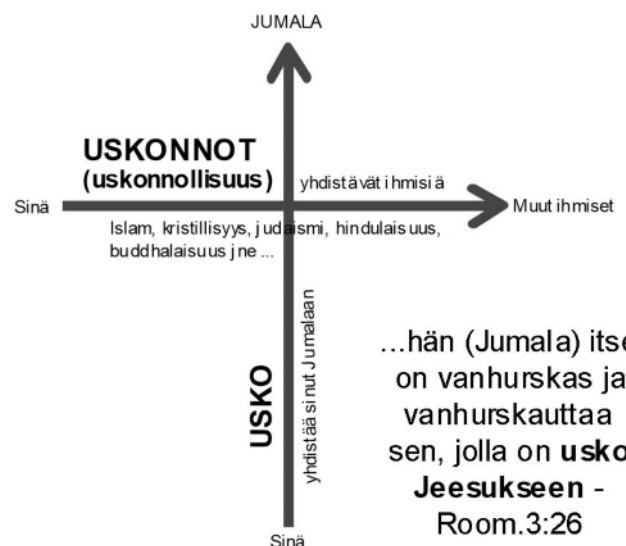
Voimme siis edelleen uskoa siihen, mitä Paavali kirjoittaa roomalaisille: "Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi. Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi. Näin Jumala on osoittanut vanhurskautensa." (Room.3:22-25.)

Jos Jumalan pyhyys kielletään ja Kristuksen sovitustyö turhennetaan, silloin kristillisen julistuksen sisällöksi tulee jonkinlainen yleisuskonnollisuus, antinomismi eli lain kieltäminen tai moralismi: ihmisiä kehoitetaan olemaan ystävällisiä ja rakastavia toisiaan kohtaan, huolehtimaan köyhistä ja sorretuista – mutta kaikki tämä omin voimin. Simo Kiviranta on analysoinut erittäin ansiokkaalla tavalla yleisuskonnollisuutta

(Puhe evankeliumijuhlissa Hyvinkäällä 1984). Hän osoittaa, että ihminen ei voi päästä yleisuskonnollisuuden pohjalta "kasvamaan oikeaan Jumalan tuntemiseen. Se Jumalan palvonta, jonka ihminen itse kehittää, on aina sydämen kiinnittämistä epäjumalaan". Kiviranta toteaa yleisuskonnollisuuden olevan pohjimmiltaan aina lain uskontoa. Hän kuvaa tällaisen uskonnon syntyvän siten, että ensin Jumalan laki lievennetään ihmiskäskyiksi, jotka ovat vallitsevan käytännön mukaisia. Ihmiset voivat näin ajatella olevansa mitan täyttäviä lähimmäistensä edessä, ja näin myös "luonnollisen ihmisen uskonnollisuuden tarve tulee tyydytetyksi".

Kiviranta osoittaa myös, että kun Jumalan pyhä tahto suhteellistetaan, samalla suhteellistetaan myös evankeliumi. Kirkon katsotaan noudattavan evankeliumia, kun se on hyvin "salliva ja joustava". "Juuri lain hengellisen käytön laiminlyöminen julistuksessa on kenties näkyvin oire yleisuskonnollisuuden ohjaavasta otteesta kirkon toimintaan. Mutta jos hylkäämme lain, silloin evankeliumistakin tulee ajopuu ihmisuskonnollisuuden koskenkuohuissa." Kiviranta pukee sanoiksi sen, mitä monet nykykristillisyyden tilasta huolestuneet ovat pohtineet. Hänen tasapainoinen ja samalla terävä analyysinsä paljastaa, mihin yleisuskonnollisuus johtaa: "Yleisuskonnollisuus johtaa tekojen vankilaan. Ihmiselle annetaan näennäisesti liikkumatilaa, mutta häntä ei ohjata vankilasta ulos. Evankeliumista tulee vain tyhjä nimitys, jossa ei ole todellista voimaa auttaa ihmisiä. Yleisuskonnollisuuden piirissä ihmiset kyllä tuntevat lain, kuten kaikki ihmiset. Mutta koska he eivät tunne lain jumalallista virkaa ja voimaa, he pysyvät kiinni laissa eikä evankeliumi kelpaa heille."

Jatkuu

Isä antaa Pyhän Hengen

Luuk.11:13 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!

Juhani Aitomaa

Osa 4

(Artikkelin taustana on Kristus -juhlassa Laukaalla 5.8.2018 pidetty raamattuluento)

Ei ole sattumaa, että Luukkaan kohdassa juuri ennen jaetta 13 Jeesus opettaa "Isä meidän" -rukouksen. Tässä rukouksessa Jeesus opettaa pääasiat mitä ja kuinka me anomme. Mutta Jeesus ei opeta meitä anomaan Pyhää Henkeä. Unohtiko Jeesus sen ja sitten täydentää asiaa jakeessa 13 ikään kuin sanoakseen, "...niin, ja sitten vielä anokaa Pyhää Henkeä". Ei Jeesus unohtanut. Kyllä Hän tiesi tarkkaan mitä tekee ja sanoo.

Monet raamatunkäännökset viittaavat siihen, että jakeen 13 sana "sitä" tarkoittaa Pyhän Hengen persoonaa. Jotkut raamatunkäännökset taas viittaavat tässä yhteydessä Pyhän Hengen lahjaan. Kummallakin tavalla voidaan kääntää. Raamatussa Pyhä Henki on myös Jumalan lahja, kuten Apt.2:38 sanoo: "Niin Pietari sanoi heille: 'Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntyenne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan!'"

"Isä meidän" -rukouksessa Jeesus ottaa esille meille elintärkeät asiat joista yksi nousee yli muiden: "...ja anna meille meidän syntimme anteeksi..." Juuri tätä anomista ja sen ymmärtämistä Pyhä Henki tuli vaikuttamaan. Luukas 11:13 on siis sisäänrakennettu ajatus Kristuksen vastaanottamisesta Pyhän Hengen saamisen ehtona. Voidaan ajatella, että jakeen 13 Pyhän Hengen anominen viittaa luvun alun Isä Meidän -rukoukseen, jossa pyydetään syntejä anteeksi. Jotka pyytävät syntinsä anteeksi saavat Pyhän Hengen. Et voi saada Pyhää Henkeä jos et tule syntiseksi ja Kristusta tarvitsevaisiksi. Jos olet tullut tähän johtopäätökseen, sen tiedon on sinulle avannut Pyhä Henki.

Kun me anomme Jumalalta syntimme anteeksiantoa, me anomme Häneltä Pyhää Henkeä, Pyhän Hengen todistusta Kristuksesta. Kun aloit tuntea itsesi syntiseksi, aloit jo anoa Pyhää Henkeä joka todistaa

Kristuksen sovitusteen vapauttavan sinut iankaikkisesta tuomiosta. Kun synnin anteeksiantamus Kristuksessa kirkastuu meille, se tapahtuu koska Isä antoi ja koska Kristus lähetti maailmaan ja edelleen meihin jotka uskomme, Pyhän Hengen. Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka anovat syntiään anteeksi. Et voi anoa Pyhää Henkeä ilman Kristusta etkä voi saada Pyhää Henkeä ilman Kristusta. Kun olet Kristuksessa, sinussa on Pyhä Henki, joka todistaa Jumalan armosta Kristuksessa. Luuk.11:13 ei siis itsessään kehota meitä anomaan, palvomaan ja etsimään erikseen Pyhää Henkeä vaan Pyhän Hengen elävöittämää todistusta Kristuksesta.

Turva eksytystä vastaan

Olen maininnut kuinka Pyhästä Hengestä on aikanamme tehty erillinen palvottava ja etsittävä jumalpersoonaa. Kun näissä tilanteissa vielä saadaan hyviä ja miellyttäviä kokemuksia, niitä ei haluta nähdä harhoina. Ihmisessä on syntiinlankeemuksen seurauksena erityinen ominaisuus jäädä kiinni mihin tahansa, joka tuottaa jonkinlaista tavallisuudesta poikkeavaa tuntemusta. Alkoholi, huumeet ja muut nautintoaineet, seksi, ym. - ihminen voi jäädä kiinni moneen asiaan, joka aluksi näyttää ja tuntuu hyvältä mutta joka itse asiassa orjuuttaa ja tuhoaa. Lopulta ihminen on halunsa orja eikä enää hallitse sitä.

Samoin väärät opit ja kultit, jotka kiehtovat luonnollista ihmistä, vievät monet mukanaan. Niihin eksyneiden on vaikeaa erottaa oikeaa väärästä. Väärä opetus Pyhästä Hengestä puolustautuu monin eri tavoin kun se paljastetaan. Sanotaan, että varoittajat eivät tunne

Pyhää Henkeä, he eivät ole saaneet Pyhää Henkeä, he pilkkaavat Pyhää Henkeä, heidän Jumalansa ei ole elävä ja toimiva, jne. Sanotaan myös, että varoittajat sulkevat Jumalan "laatikkoon" ja rajoittavat Jumalaa. Esitetään, että Jumala voi tehdä muutakin ja ilmestyä toisin kuin mitä Raamatussa sanotaan, koska Hän on suurempi kuin sanansa.

Totta kai Jumala on suurempi kuin mikään kirjoitettu kirja. Mutta ei Jumala kirjoittanut sanaansa itseään varten vaan meitä ihmisiä varten. Raamattu on Jumalan ohjekirja, annettu varjelemaan meitä ja ohjaamaan meitä havaitsemaan myös viettelys ja eksytyt. 2Tess.2:11 mainitsee, että "...Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen..." Tämä eksytys kohtaa niitä, jotka eivät halua uskoa Jumalaan kuten Hän sanassaan itsensä ilmoittaa. Tämä koskee tietenkin myös ilmoitusta Pyhästä Hengestä.

Matt.24:24 Jeesus sanoo: "Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin." Tätä ei tule tulkita niin, että valitutkin eksyvät. Viittauksella valittuihin, siis aidosti raamattu-uskoviin kristittyihin, Herra haluaa painottaa eksytyksen laatua. Eksytys muistuttaa oikeaa ja se on voimallinen eksyttämään ne, jotka eivät halua pysyä sanan aitauksen suojassa. Raamattu on kristityn turva ja aita, jonka sisällä hänen uskonsa on turvassa. On lohdullista tietää, että Jumalan antama pelastus ei voi menettää se, joka Jumalan edessä jatkuvasti tiedostaa syntisyytensä ja vajavaisuutensa ja siksi pitää Kristuksen suorittamaa sovitusta kaiken ajallisen ja sen jälkeisen elämänsä perustana. Kun tämä totuus on meissä, me olemme Jumalan edessä Hänen lapsiaan virheistämme, erheistämme ja puutteistamme huolimatta.

Monet väitteet, jotka esitetään nykyisen karismaattisen liikkeen sisällä, ovat raamatullisesti epäloogisia ja pätemättömiä. He itse laittavat jumalansa laatikkoon korostaessaan ettei Jeesus voi palata maan päälle elleivät kristityt valtaa maailmaa. On monia muita väitteitä, joilla Jumalan toimimisen ehdoksi asetetaan, että ensin ihmisen tulee tehdä sitä ja tätä ja sitten Jumala tulee siihen mukaan. Tietenkään ei kukaan eikä mikään voi rajoittaa eikä estää Jumalaa toteuttamasta tahtoaan: ei ihminen, ei langennut enkelikunta eikä sielunvihollinen. Jumala ei ole riippuvainen edes meistä kristityistä.

Armolahjojen moninaisuus

On myös ajatusta, että kun Jumala antaa armolahjan se annetaan ihmiselle ikään kuin hänen omaksi kyvykseen. Mutta tämä pitää paikkansa vain ihmisen luontaisten lahjojen suhteen. Taitava ja häikäilemätön manipuloija pystyy luontaisilla kyvyillään ja osaamisellaan antamaan itsestään eri kuvan kuin mitä hän oikeasti edustaa. Tällainen kristityksi ilmoitautunut ihminen on valinnut ahneuden ja itsekkyyden, joka verhoutuu hengellisyyden kaapuun.

Meillä kullakin on jo syntymässä saatuja kykyjä, lahjoja. Näillä kyvyillä voimme palvella itsekkäästi itseämme ja jopa polkea heikommat jalkoihimme. Tai voimme palvella myös evankeliumia siten kuin tilaisuuksia annetaan, osaamme ja jaksamme. En tarkoita esim. jehovantodistajien tai mormonien kaltaista puolipakollista suorittamista, vaan levollista elämistä ja olemista Kristuksessa, joka jo itsessään on todistus. Jumala siunaa meitä antamalla meidän tulla osaksi Hänen työtään myös näiden Hänen jakamiensa luontaisten lahjojen kautta. Nekin on nähtävä yhtenä osana Jumalan armolahjojen kokonaisuutta. Jumala siunaa seurakuntaansa lahjoilla, joista puhutaan mm. 1Kor. luvussa 12 ja Room. luvussa 12. On jo saatuja lahjoja, jotka ovat meissä ja joissa kehityimme, on lahjoja joita Jumala antaa meidän oppia ja on lahjoja joita Pyhä Henki jakaa ihmisen ulkopuolelta tiettyssä tilanteessa niin kuin Hän tahtoo.

Armolahjoista puhutaan monin tavoin eri seurakuntaliikkeissä. 1Kor. luvun asiayhteydessä Paavali puhuu Kristuksen ruumiista, seurakunnasta sellaisena joka lahjoillaan todistaa Jumalan rakkaudesta, johon hän viittaa 1Kor. luvussa 13. Paavali korostaa, että Henki joka moninaiset lahjat jakaa on yksi ja sama, Herra on sama ja Jumala on sama, j.4-6. Tällä hän haluaa painottaa, että armolahjat eivät ole ristiriitaisia vaan ne täydentävät toisiaan Jumalan ykseydessä. "Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo", j.11. Armolahjojen suhteen kyse ei ole ihmisen tahdosta vaan Jumalan, jota Pyhä Henki maan päällä edustaa. Ihminen ei päättää armolahjoista eikä niiden käytöstä vaan Pyhä Henki ohjaa ja johtaa.

Mitä Jumala ei kadu?

Koskien ihmisen ulkopuolelta tiettyyn tilanteeseen annettuja lahjoja, esiintyy myös ajatusta, että kun henkilö ajautuu pois Herrasta ja hänestä tulee eksyttävä, niin silti tämä ulkopuolelta saatu armolahja toimii edelleen ihmisen kykynä. Tällöin yleensä viitataan yhteen raamatunjakeeseen, Room.11:29: "Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu."

Tällaisessa ajattelussa Jumalasta tulee sekä pahan, että hyvän lähde. Jumala olisi siis joko niin ymmärtämätön tai välinpitämätön tällaisten armolahjojensa suhteen, että niitä voitaisiin käyttää sekä eksyttämiseen että evankeliumin totuuden julistamiseen.

Tällainen ajatus on mieleton. Jumala sallii eksytyksen mutta Hän ei itse ole minkään väärän lähde. Kun todetaan, että julistajan elämä ja hänessä vaikuttava kyky parantaa tai saada aikaan muita väitettyjä ns. "ihmeitä ja merkkejä", eivät edusta raamatullisia arvoja, kyse ei ole Pyhän Hengen antamasta armolahjasta. Väärät profeetat ja väärät kristukset tekevät tunnustekoja ja ihmeitä, Matt.24:24 sanoo, että "suuria" sellaisia. UT:ssa tässä yhteydessä käytetty kr. sana "megas" tarkoittaa Raamatussa useissa yhteyksissä myös kovaa ääntä, huutoakin. Väärät profeetat ovat siis äänekkäitä. He haluavat kuulua, näkyä ja esiintyä mahdollisimman laajalti. He mainostavat itseään ja tekemisiään.¹

Mainituissa Room. luvussa 11 Paavali käsittelee Israelin valintaa, kutsumista, luopumista ja paatumista. Ennen jo edellä luettua jaetta 29 hän esittää tunnetun öljypuuvertauksen. Jakeessa 27 sanotaan: "Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä." Jakeen 28 mukaan Israel on rakastettu Jumalan valinnan ja isien tähden vaikka ovat evankeliumin vihollisia. Koko luku tähdentää Israelin suhdetta evankeliumiin ja laajentaa evankeliumin ilmoituksen koskemaan kaikkia kansoja.

Jumala ei kadu, että Hän on armossaan jakanut moninaisia lahjojaan (charisma) seurakuntaan. Jumalan käytössä armolahjat liittyvät aina Kristuksen evankeliumin kirkastamiseen. Lahjoista suurin on lihaan syntynyt Kristus, Room.5:15: "Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi." Synnin sovitus itsessään on suurin lahja: armon lahja, armolahja. Se on kuin yksi suuri lahjapaketti, jossa Pyhä Henki ilmoittaa Kristuksen ja Kristus ilmoittaa Isän. Pieni ihminen saa olla tässä työssä mukana siten kuin Pyhä Henki lahjoja jakaa ja päättää.

¹ Josiah Gregory oli 1700 -luvulla elänyt amerikkalainen metodisti ja maallikkosaarnaaja, joka aikanaan vertasi uskonnollista, kovaaänistä hurmiohenkeä hallitsemattomasti mäkeä alas vierivään tyhjään vankkuriin: "... se pitää suurta meteliä koska sen sisällä ei ole mitään." (Wesleyan Methodism in Frome, 1837)

Pyhän Hengen alamaaisuudessa näillä moninaisilla lahjoilla ei koroteta ihmistä profeettana, apostolina, parantajana tai muuna "voideltuna" kuten karismaattisessa liikkeessä. Tässä meidän on uskallettava tehdä ero Jumalan erilaisten lahjojen ja muista lähteistä olevien välillä. Raamatun Pyhän Hengen lahjoilla ei lumota ihmisiä. Jumalan lahjojen kautta meitä kehoitetaan, kutsutaan, ohjataan ja opetetaan sanan totuuteen. Meillä on vapaus ottaa vastaan tai hylätä. Rukouksemme olkoon, että Jumala kirkastaisi edelleen totuuttaan, Kristusta, ihmisten ja tilanteiden tarpeen mukaan. Pyhästä Hengestä ja armolahjoista ei siis tule olla kovin huolissaan eikä keskittyä niiden ympärille.

2.Kor.13:5 Paavali sanoo: "Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta." Paavalin tarkoittama koettelu on yksinkertainen itsetutkistelu. Kysymme itseltämme:

-Olenko täysin syntinen ja itsessäni Jumalalle kelpaamaton?

-Olen.

-Voinko itse tehdä jotakin pelastukseni eteen?

-En.

-Tarvitsenko syntisyyteni sovitusta?

-Kyllä.

-Uskonko, että yksin Jeesus on tämä sovittaja?

-Uskon.

Kun tämä on sisäinen vakaumus ja tahtotila, Pyhä Henki on meissä, Isä on antanut Pyhän Hengen. Hän on uskon ilmoittaja ja Hän pitää sen yllä. Hän johdattaa, varustaa ja käyttää suvereenisti omalla tavallaan ja ajallaan. Isä antaa Pyhän Hengen niille itsessään syntisille, jotka anovat ja tunnustavat Hänelle sovituksen tarpeensa.

Voinko luottaa Raamattuun?

(Perustuu osittain Tri David Clemensin kirjoitukseen "Can I Ever Be Sure the Bible is the Word of God?")

Monet ihmiset lukevat Raamattua tukeutuen omaan järkeilyynsä ja hylkäävät sen sanoman jos se ei sovi heidän päättelyynsä. Raamattu asettaa ihmiselle korkeat moraaliset ja eettiset puitteet (laki). Kuten Jumalan Sana osoittaa, ihminen ei kykene täyttämään Jumalan asettamia ehtoja täydelliselle elämälle. Raamattu näyttää ennen muuta todeksi ihmisen syntisyyden Jumalan edessä. Se kuvaa Jeesuksen Kristuksen AINOAKSI Vapahtajaksi ja tieksi Jumalan tykö (armo). Ns. "luonnollinen" (eli syntinen) ihminen haluaa välttää kaikkea tähän liittyvää itsetutkistelua. Siksi Raamatun Sanaa ei haluta uskoa ja sitä vastaan on aina hyökätty ja hyökätään edelleen. Ihminen on kyvykäs keksimään aina uusia tekosyitä siihen, miksi Raamattu ei olisi luotettava. Ihmiset luottavat mieluummin tieteseen ja tiedemiehiin (vaikka tiedekin on erehtyväistä, kuten historia niin hyvin osoittaa) etenkin, jos sen kautta Raamattu saadaan näyttämään jotenkin epäluotettavalta. Ihminen uskoo mieluummin muinaisia historioitsijoita (esim. Josefus, Herodotos) mutta Raamatun totuus ihmisen historiasta sivuutetaan. Ohessa lyhyesti eräitä pääkohtia siitä, miksi voimme olla varmoja Raamatun totuudesta:

1. Raamattu itse sanoo olevansa Jumalan Sana Raamatussa (UT ja VT) tuo väite esitetään yli 3000 kertaa. Raamattu eroaa selvästi kaikkien uskontojen pyhistä kirjoituksista. Raamatussa Jumalan Sana on myös persoona: sillä kuvataan Jeesusta Kristusta, joka syntyi maan päälle ihmisen ruumiiseen opettamaan Jumalasta ja osoittamaan Jumalan. Raamatun väitettä itsestään ei voi sivuuttaa. Vanhassa testamentissa mainitaan usein "Jumala sanoi", "Jumala puhui", "Jumala käski", "näin sanoo Herra", jne. Uusi testamentti koostuu evankeliumeista, joissa kerrotaan Jeesuksen elämästä ja opetuksista, sekä apostolien kirjeistä.

2. Tim.3:16 viittaa Jumalan vaikutukseen, "Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta..." (Raamatun kirjoittivat ihmiset mutta inspiraatio, vaikutus tuli Jumalalta). 2. Piet.1:21 sanoo, "sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta." (Raamatullinen profetia on opetusta/julistusta Jeesuksesta Kristuksesta). Paavali ei epäröi sanoa

1. Kor.14:37, "Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky." Pietari rinnastaa apostolien ja VT:n profeettojen sanoman: "...että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka te apostoleiltanne olette saaneet." Jne.

The Great Bible vuodelta 1539

2. Raamattua ei voi tuhota

Raamattu on monella tapaa ainutlaatuinen teos. Se puhuu ja pitää pintansa sukupolvelta toiselle. Raamattu ei ole tavallinen kirja. Kerrotaan, että n. 80% ihmisen kirjallisuudesta unohdetaan ensimmäisen ilmestymisvuoden jälkeen ja vain murto-osaa luetaan edelleen seitsemän vuoden kuluttua ilmestymisestä. On olemassa ns. klassikkoja, joita luetaan vielä

kymmeniä, eräitä jopa satoja vuosia niiden ilmestymisen jälkeenkin, mutta niidenkään ikä ei vedä vertoja Raamatulle. VT kirjoitettiin/koottiin yli 2500 vuotta sitten ja UT lähes 2000 vuotta sitten. Epäuskoiset ovat tuona aikana hyökänneet Raamattua vastaan ja vääristelleet sitä. Kukaan ihminen eikä mikään tapahtuma ole kuitenkaan voinut osoittaa Raamattua todistettavasti vääräksi!

Aikamme raamattu-oppositio koostuu tiedemiehistä ja tutkijoista (myös eräistä jotka sanovat olevansa kristittyjä), joiden mukaan Raamattu on täynnä ristiriitoja ja virheitä. Ranskalainen filosofi Voltaire (1694-1778) ennusti, että 1800 -luvulla Raamattu tunnetaan vain museoissa. Toisin kävi. Kun Voltairen kuolemasta oli kulunut 25 -vuotta hänen perustamassaan kirjapainossa painettiin Raamattuja Geneva Bible Societyn toimesta! Silti monen itseään kristittynä pitävän mielestä Raamattua tulee muokata ja opettaa nykyihmisen tarpeiden ja halujen mukaisesti. Raamatun sanoman tulisi heidän mielestään muuttua mutta ihmisen ei.

3.Raamattu on looginen kokonaisuus

Usein on mainittu, että Raamatun "punainen lanka" alusta loppuun on Jeesus Kristus. Se on totta. Hän löytyy jo Raamatun alusta ja Häneen kirja päättyy. VT ennusti Hänestä ja UT kertoo Hänestä. Raamatun yhteneväisyys on ainutlaatuista sillä se on koottu eri taustoista tulevien lähes 40 ihmisen kirjoituksista. Kirjoittajina on kuninkaita, pappeja, paimenia, kalastajia, jne., yli 1600 -vuoden ajalta. Silti se muodostaa kokonaisuuden jossa eri kirjat lomittuvat ja sopivat täysin toisiinsa. Se on osoitus kuinka Jumala valvoo Sanansa, "...minä valvon sanaani toteuttaakseni sen", Jer.1:12. "Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa", Matt.24:35.

4.Raamatun historia ja arkeologia

Arkeologia on tuonut esiin useita todisteita Raamatun historiallisesta luotettavuudesta. Esim. Raamatun mainintaa koskien Danielin kirjassa mainittua kuningas Belsassaria pidettiin pitkään vääränä. Muinainen muu historia kertoi, että Babylonin tuon aikainen ja viimeinen kuningas oli Nabonidus. Mutta vuonna 1853 löytyi sylinteri jossa myös kuningas Belsassar mainittiin. Kyse oli isästä (Nabonidus) ja pojasta (Belsassar) jotka molemmat hallitsivat. Tunnettu juutalainen arkeologi Nelson Glueck (1900-1971) todisti aikanaan, että mikään arkeologinen löytö ei koskaan ole todistanut Raamattua vääräksi.

5.Raamattu ja tiede

Raamattu ei ole tieteellinen teos. Silti se kuvaa jo muinaisuudessa asioita, jotka tunnettiin tieteessä vasta paljon jälkeenpäin. Esim. Jes.40:22 puhuu "maanpiiristä", joka on viittaus maan pyöreään muotoon, myös Snl.8:27. Jeesus viittasi samaan opetuksessaan Luuk.17:34-36 jossa samalla hetkellä toisaalla nukutaan, toisaalla tehdään työtä. 3.Moos.17:11-14 mainitsee, että, "...lihan sielu on veressä". Monet muinaiset parannuskeinot edellyttivät veren vuodattamista, eli ns. suoneniskentää. Näissä parannuskeinoissa monet kuolivat. Nyt jo kaikki tietävät, että veri on elämän lähde ja edellytys. Jos sitä vuodatetaan liiaksi pois elämä päättyy.

6.Raamattu ja tulevaisuus

Raamatun jo toteutuneiden ennustusten paikkansa-pitävyys on täydellinen. Eräät ennustukset odottavat vielä toteutumistaan. Toteutuneista ennustuksista monet liittyvät Jeesuksen ensimmäiseen tulemukseen, eli ihmisruumiiseen syntymiseen. Syntymäpaikaksi ennustetaan Betlehem (Miika5:2), ystävä pettää Hänet (Ps.41:9), pettämiseen liittyy 30 hopearahaa (Sak.11:12-13), ristillä Hänen luitaan ei rikota (Ps.22:16-17), Jeesus nousee kuolleista (Ps.16:9-10), jne. Se, että kaikki Raamatun toteutuneet ennustukset olisivat sattumaa, on mahdotonta. Ihmisen matemaattinen todennäköisyyslaskentakin todistaa siitä.

7.Raamatun vaikutus maailmassa

Raamattu on inspiroinut lukemattomia taiteilijoita, kirjailijoita, kuvanveistäjiä, maalareita, arkkitehtejä, jne. Se on vaikuttanut lainlaattijoihin ja sen monet ihmisen käyttäytymiseen liittyvät periaatteet tunnustetaan yleisesti. Raamattuun uskovat ihmiset ovat olleet etunenässä monessa humanitäarisessä työssä, kuten koulujen, sairaaloiden ja orpokotien perustamisessa. Raamatun Ssuurin vaikutus on toki hengellinen. Se todistaa jokaisen ihmisen syntisyyden ja kelvottomuuden Jumalan edessä. Se osoittaa, että ihmisellä ei ole mitään omaa ansiota jonka kautta hän voisi saada Jumalan hyväksynnän. Omassa olossaan ihminen ansaitsee vain Jumalan oikeudenmukaisen tuomion ja kadotuksen. Silti Jumalan tahto ei ole "jumalattoman kuolema", (iankaikkinen kadotus, helvetti) Hes.33:11, vaan että ihmisen ja Jumalan suhde korjaantuu. Sen Jumala valmisti lähettämällä "ainokaisen Poikansa maailmaan", 1.Joh.4:9 ja "antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä", Joh.3:16. Vain Jeesus on maailman ja jokaisen ihmisen ainoa toivo ja pelastus.

Vapauttaminen pahoista hengistä?

Onko uskovan "vapauttaminen" pahoista hengistä raamatullista?

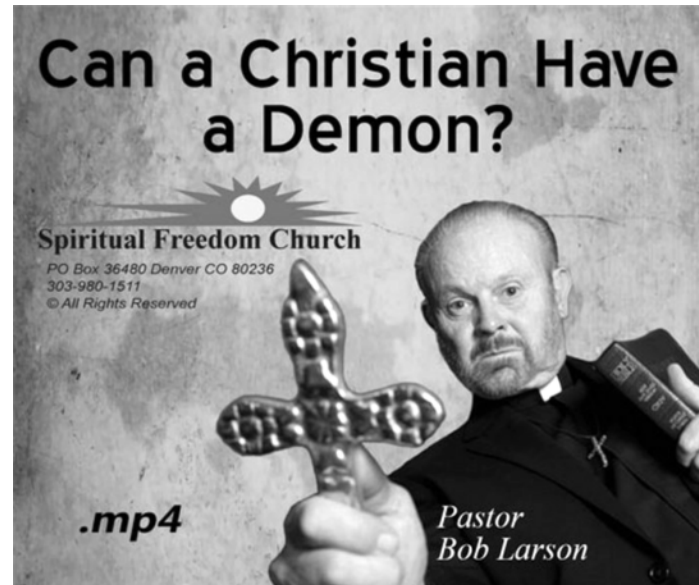
Toimitus

(Perustuu osittain Jack Wellmanin artikkeliin "Are deliverance ministries biblical? Are they taught in the Bible?")

Keskeistä tälle toiminnalle on väite, että uskovan (huom! tässä artikkelissa puhutaan nimenomaan jo uskoon tulleista) elämän ongelmat (syntiset halut, riippuvuudet, sairaudet, jne.) johtuvat tyypillisesti demonien tai pahojen henkien vaikutuksesta/läsnäolosta. Jotta ongelmat saadaan ratkaistua henkilön pitää karkottaa tai hänestä pitää "ajaa ulos" kyseiset pahat henget. Tällaista toimintaa harjoittavat väittävät, että demoneilla on valta painostaa ihmisiä ja sitoa heidät riippuvuuksiin ja synteihin, joista he eivät voi paeta. Sen kummemmin kirkon historiasta kuin Raamatustakaan ei löydy mallia tälle toiminnalle vaikka nykyisin "vapauttamista" harjoitetaan ja sen tarpeesta opetetaan laajalti kristikunnan keskellä. Jotkut keskittyvät demoneihin jotka aiheuttavat ihmiselle riippuvuuden huumaaviin aineisiin, toiset pornoon jne. Tässä on kuin omituinen "markkinarako", kun kaikki ihmisen ongelmat kuvataan pahojen henkien vaikutuksena.

Huomaa, että puhumme Jumalaan ja Kristukseen uskovista kristityistä. Ihmisen uskon määrittelee hänen oma sisäinen asenteensa. Jokainen voi tutkia tätä asennetta itsessään Paavalin kehotuksen mukaan 2.Kor.13:5, "Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta." Raamattu puhuu jonkin verran riivatuista ihmisistä mutta nämä eivät olleet uskovia. Uskoon ei tulla ilman Pyhää Henkeä ja Hänen läsnäoloaan ihmisen sisimpään. Tätä läsnäoloa Jeesus kuvaa myös Joh.14:23, "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan." Kun ihminen saa uskon lahjan, hänen tykönään, hänessä, "asuu" yksi Jumala: Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tällä tarkoitetaan raamatullista jumalatietoisuutta joka syntyy ihmisen sisimpään (henkeen).

Tarvitseeko kristittyjä vapauttaa demonien aiheuttamista riippuvuuksista? Yksi Oklahomassa

Amerikkalainen Bob Larson on jo vuosien ajan ollut tunnettu kristityistä henkiä ulosajavana pastorina. Larson on esiintynyt myös suomalaisen "kristillisen" TV7:n ohjelmistossa

toimiva vapautuspalvelu ylpeilee sillä, että asiakkaat voivat kokea vapautuksen puhelimitse, Skypellä tai kasvotusten. Pitää kuitenkin suorittaa nelivaiheinen ohjelma, josta veloitetaan 75 dollaria tunnissa. Toinen "vapauttamisen asiantuntija" väittää vapauttaneensa yli tuhat ihmistä eri asioista, kuten pään sisäisistä äänistä, hallitsemattomasta raivosta, kaikenlaisista riippuvuuksista, pornografiasta, alkoholista, huumeista ym. demonisista vaikutuksista. Hän väittää vapauttavansa uskovia, mutta Raamattu opettaa 1.Joh.4:4, "Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa." Voiko siis uskoon tullutta kristittyä sitoa jokin demoni? Ei. Valitettavasti vapauttamispalvelussa on monia, jotka julistavat saaneensa jumalallisen inspiraation ja valtuutuksen toimeensa. Eräs aidosti uskossa oleva mies lähti seurakunnastaan sen jälkeen, kun ei alistunut vaatimuksiin, että hänestä olisi pitänyt ajaa jokin henki ulos.

Raamattu opettaa selvästi, että jokaista meitä kiusaavat omat himomme. Nämä himot syntyvät sydämessä ja synnyttävät syntiä, Jaak.1:14-15. Uskova ei tarvitse "vapauttamista" vaan opetusta, että hänessä elää myös syntinen (ns. lihallinen) minä uskoon tulon jälkeenkin.

Pahat vallat voivat kyllä kiusata ja häiritä, kuten Ef.6:11-12 kuvaa, mutta ne eivät ole uskovan ”sisässä”. Kun tunnistamme pahoja piirteitämme, emme tarvitse turhaa ja epäraamatullista ”vapauttamista”. Tunnustamme silloin syntimme 1.Joh.1:9, ”Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.” Pyrimme myös välttämään pahoja taipumuksiamme ja ”taistelemme” niitä vastaan.

1.Joh.5:18, ”Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.” Mutta minähän lankesin ajatuksissa tai teoissa. Enkö siis olekaan ”Jumalasta syntynyt”? Meidän lihallinen, syntinen luontomme ei ole syntynyt Jumalasta. Mutta usko, ”uusi synnitön ihmisemme”, joka meille on lahjoitettu Kristuksessa ja joka perii iankaikkisen elämän, on Jumalasta syntynyt. Se ei voi tehdä syntiä. Siihen edellinen raamatunpaikka viittaa. Uskon kautta me näemme oman syntisyytemme tässä ajassa ja tulemme siitä kiusallisenkin tietoiseksi. Sen vaikuttaa Pyhä Henki. Uskon kautta tulemme myös tietoisiksi 1.Joh.1:7, että ”...jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.” Valkeudessa vaeltaminen tarkoittaa totuudessa vaeltamista. Totuus omakohtaisesta syntisyydestä, armosta, sovituksista - niiden jatkuvasta tunnustamisesta ja tuntemisesta.

Raamatulla on paljon sanottavaa vapautumisesta. Siitä mainitaan eri yhteyksissä yli 160 kertaa. Jumala lupasi Abrahamille, että hän vapauttaa hänet vihollisen käsistä, 1.Moos.14:20, Jumala vapautti Israelin pois Egyptin orjuudesta, 2.Moos.18: 8, Jumala vapautti Daavidin vaarasta ja pelosta, 1.Sam17: 35-37; Psalmi 31: 8. Jeesus sanoi: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin”, Matt.17:22.

Room. 4:25 sanoo, että Hänet ”...on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.”

Kol.1:13 kiitetään ”häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan.”

Tämä koska ”...Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa - armosta te olette pelastetut”, Ef.2:4-5.

Raamattu kyllä puhuu vapautumisesta mutta ei vapauttamispalvelusta. Jeesus itse ja apostolit

vapauttivat eräissä tapauksissa ihmisiä demonien vallasta Jeesuksen valtuuttamana. Me voimme rukoilla toisen uskovan puolesta hänen sitä pyytäessään mutta emme voi ”ajaa” mitään ”ulos” hänestä. Saatana on kyllä voitettu mutta hänen tuomionsa odottaa vielä aikaansa. Uskovien tulisi varoittaa uskomattomia Jumalan tulevasta tuomiosta ja kehottaa heitä siihen armoon, joka vielä edelleen on voimassa ja odottaa jokaista.

Kristityille on tarjolla tästä aihepiiristä runsaasti kirjallisuutta. Niiden kautta monet ovat menettäneet mielenrauhansa, osallistuneet monenmoisten puoskareiden ”vapautus”-seminaareihin, tuhlanneet varojaan näille, jne ...

Jeesus -ilmestykset muslimimaailmassa

Toimitus

(Lähteet: Tri. Gary Gilley: Book Review, Tom Doyle: Dreams and visions: Is Jesus awakening the muslim world? - WND.com: Rising number of muslims reporting dreams about Jesus : 'Man wearing a white robe' appears amid flood of 'joy and love' - Tri. Tony Garland, Allah in Islam vs. Arab Christianity, SpiritandTruth.org - Gospel Coalition: When muslim dream of Jesus)

Tom Doyle on amerikkalainen Lähi-idässä ja Keski-Aasiassa toimiva lähetyssaarnaaja. Vuonna 2012 ilmestyneen kirjansa jälkeen hän on ollut suosittu puhuja monissa tilaisuuksissa joissa hän on kuvannut kuinka Jeesus tänä aikana ilmestyy muslimimaailmassa. Doyle on myös saanut tukea kertomuksilleen eräiltä tunnetuilta amerikkalaisilta evankelisilta. Doylen mukaan Jeesus ilmestyy muslimille (kaikkialla maapallolla) unissa ja näyissä saadakseen heidät uskoon. Doyle myös uskoo, että tämä on aikamme merkittävin Jumalan työ.

Kirjassaan hän luettelee mm. seuraavia syitä tälle erityiselle Jeesuksen ilmestymiselle:

-islamin uskonto syntyi Muhammedin unien pohjalta ja unet kuuluvat keskeisesti Lähi-idän maiden kulttuuriin

-noissa maissa uskottiin jumalien ilmoittavan tahtonsa unien kautta ja siksi muslimit hyväksyvät ne jumaluuden ilmoituksina

-muslimit ovat uskoneet haltioihin, henkiolentoihin (jinni) vuosisatojen ajan ja sanovat näitä "Saatanan jalkaväeksi"

-Jeesus -ilmestykset ja unet ilmaisevat rakkautta ja huolenpitoa ja johtavat iloon ja rauhaan sekä avaavat sydämet evankeliumille

-Jeesus muistaa aina vihattuja ja halveksittuja, joita omana aikanamme ovat muslimit.

Doylen mukaan näyt ja unet avaavat ovet kristittyjen esittämälle evankeliumille. Hän uskoo, että kolmasosa muslimista tulee lopulta uskoon. Doyle sanoo, ettei hän kuitenkaan esitä unia tärkeimpänä vaan tärkeintä on, että kristityt osoittavat muslimille rakkautta. Unilla ja näyillä on kuitenkin hyvin merkittävä osa tässä kaikessa ja hän myös pyytää lukijoitaan ja kuulijoitaan rukoilemaan, että muslimit saisivat niitä.

"Olin yksin aavikolla, eksyksissä. Kaikkialla näkyi vain hiekkaa. Sitten näin jotain erityistä. Erämaan keskeltä, maasta nousi valtavan kokoinen puinen risti..." Näin

kuvaa näkyään eräs teini-ikäinen Bosnian muslimi. "...risti ei herättänyt pelkoa eikä iloa. Olin utelias ja se alkoi liikkua... äkkiä näin miehen lähestyvän minua: leveäharteinen, pitkänoloinen, tumma, pitkätukkainen mies joka oli pukeutunut valkeaan viittaan... Tunsin hänet välittömästi. Hän oli Jeesus..." Vastaavanlaisia kuvauksia löytyy useita netistä. Pastori Frank Costenbader ylläpitää Isa Dreams (Jeesus Unet) -nettisivustoa, johon näkyjä on koottu. Eräs saudimies kuvaa näkyään helvetistä ja kuinka Jeesus ilmestyi hänelle sanoen, "...jos annat elämäsi minulle ja seuraat minua, pelastan sinut helvetiltä...". Eräässä tapauksessa, joka kerrotaan myös videolla, musliminainen kertoo "antaneensa Jeesukselle viikon aikaa" todistaa olemassaolonsa, sitten nainen tappaisi itsensä. Thaimaalainen muslimi kertoo nähneensä unessa Jeesuksen kävelemässä niityllä. Jeesuksen hahmo oli puettu valkeaan viittaan ja säteili valoa. Hän koki suurta iloa ja rakkauden tunnetta tietäen heti, että hahmo oli Jeesus.

Paitsi muslimien, myös mm. hindujen kerrotaan näkevän näitä unia. Costenbaderin mukaan yhteinen nimittäjä näille unille on rauhan tunne. Eräät liittävät ilmiön Joelin profetiaan viimeisistä ajoista, 2:28, jossa unet ja näyt mainitaan. Tutkittaessa näitä kuvauksia on selvästi havaittavissa, että niissä ei juuri puhuta syntisyydestä eikä synnintuntoon tulemisesta joka edeltää Raamatun Jeesuksen vastaanottamista. Voimme vakuuttaa uskoamme monenlaiseen asiaan ja saada puolellemme tunnettujakin henkilöitä. Mikä lopulta ratkaisee on se, mitä Raamattu asiasta sanoo. Loppujen lopuksi olemme kaikki vain ihmisiä ja innostuksemme johonkin asiaan ei aina synny raamatullisten faktojen ohjaamana.

Evankeliumin leviäminen muslimimaailmaan on kannatettava asia ja jokainen raamatullisesti uskoon tullut muslimi on ilon aihe. Samoin kuka tahansa uskon lahjan saanut. Iloitkaamme siitä, että Jumala on edelleen armollinen ja pelastus on saatavissa. Mutta antaako Raamattu ymmärtää, että usko syntyy unien ja näkyjen kautta? Tähän kysymykseen Doylekaan ei osaa antaa vedenpitävää vastausta. On aivan totta, että Jumala ilmoitti tahtonsa valituille henkilöille Raamatussa kuvatuilla tavoilla unien ja näkyjen kautta. Näin Hän ohjasi heitä ja heidän toimiaan oman sunnitelmansa toteuttamisessa. Myös Isa Dreams -sivusto listaa nämä VT:n ja UT:n kuvaukset näyistä ja unista asiansa tueksi. Se on kuitenkin vähintään lievää harhaanjohtamista. VT:ssa kyse ei ollut siitä, että nämä

unet ja näyt olisivat olleet merkittävänä osana ihmisten uskoontulossa. Sama koskee myös UT:ia.

On ikävää, että monet aikamme julistajat ja kirjoittajat innostuvat esittämään jotakin omaa asiaansa, jolla ei ole varmaa raamatullista taustaa. Kun sitä ei ole, selitetään asia toisin. Doyle selittää, että raamatulliset unet ja näyt olivat Jumalan suoraa ilmoitusta mutta nykyisin ne annetaan "innoitusta" ja "oivallusta" varten. Doyle ei selitä – eikä voikaan selittää – perusteita tällä väitteelleen. Jumalan raamatullisen ilmoituksen ja jonkin ihmisen sisäisen innoituksen/oivalluksen välille ei voida vetää suoraa yhteyttä. Jumala kyllä vaikuttaa, voidaan sanoa innoittaakin "tahtomista ja tekemistä", Fil.2:13, mutta tämäkään raamatunpaikka ei liity suoranaisesti uskon tuloon.

Eräs persialainen pastori kertoo: "Olen väsynyt ihmisiin, jotka eivät lue Raamatua vaan odottavat vain näkyä. Järjestys on väärä. He tarvitsevat Raamatun (eivät "näkyä")." Eräät kristityt ex-muslimit huomauttavat, että näitä kertomuksia myös vääristellään, joku kertoo omanaan jonkun kuulemansa saadakseensa siitä henkilökohtaista hyötyä, jne. Missä määrin muslimien turvapaikanhakijoiden kasvanut määrä on tuonut näitä kertomuksia esiin länsimaissa? Länsimaidenkaan kristityt eivät saisi olla lapsellisen hyväuskoisia vaan jos muslimi kuvailee näkyään, hänet tulisi johtaa siitä eteenpäin Raamatun sanan äärelle.

Kuten niin usein aikamme, myös Doyle painottaa kokemusta enemmän kuin Jumalan sanaa. Muistakaamme, että kaikkina historian aikakausina moninaiset kultit ja lahkot ovat lähes poikkeuksetta syntyneet johtajansa/perustajansa kokemuksista, unista ja näyistä. Raamatullinen kristinusko eroaa näistä ratkaisevasti. Se ei perustu yksilöiden kokemuksiin eikä näkyihin vaan yhteen koottuihin Kirjoituksiin, jotka Raamattu meille esittää. Raamatun keskiössä ei ole ihminen näkyineen ja unineen vaan Jumala, joka on myös ihmisen Luoja ja Vapahtaja. Ihmisen erityiset, väitetyt tai todelliset, kokemukset ja näyt ovat aina subjektiivisia eivätkä siksi täysin luotettavia. Kun ne tutkitaan ja havaitaan olevan ristiriidassa Raamatun ilmoituksen kanssa, ne on myös hylättävä. Valitettavasti aikamme kristillisyyks ei ole enää aikoihin toiminut tämän periaatteen mukaan ja siksi kristillisyydestä on tullut

harhojen ja väärin oppien temmelyskenttä. Jos hyväksymme muslimien näyt ja unet Jeesuksesta, pitääkö myös mormonien, Kristillisen tieteen, äärikarismaattisten, jne., vastaavat väitteet ottaa todesta? Kuka päättää mikä niistä, ristiriitaisistakin väitteistä, on oikeaa ja mikä väärää?

Näissä ilmestyksissä myös katolilaisuudella on oma vahva otteensa. Katolinen pappi Mitch Pacwa kertoi National Catholic Register -lehdessä vuonna 2017 mm. että: "suuri määrä muslimeja vastaanottaa näkyjä Jeesuksesta ja Pyhästä Neitsyt Mariasta ja se on johtanut monen kohdalla kääntymykseen."

Mikään todelliseksi Jumalan työksi osoittautunut ei ole perustunut muuhun kuin Jumalan sanaan ja sen mukaan toimimiseen, sen totena uskomiseen ja pitämiseen. Näin on ollut laita uskonpuhdistuksessa, Amerikan herätyksessä (Great Awakening 1730 ja -40 luvuilla), maailmanlaajan lähetystyön syntymisessä, jne. Ne eivät syntyneet eivätkä pysyneet hengissä jeesus -näkyjen ja unien kautta. Jeesus -näkyjen tausta ja ei ole täysin raamatunmukainen. Asia sopii kyllä nykyajan langenneelle kristillisyydelle, jossa pragmatismi merkitsee enemmän kuin Sanan ilmoitus. Eli: jos vaikuttaa siltä, että muslimit tulevat uskoon, koska he uskovat uniin ja näkyihin, niin sen uskotaan olevan Jumalan tapa heidän tavoittamiseksi. Raamattu sanoo kuitenkin varsin selvästi, Room.10:17: "Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta." Jumalan Sana ilmoittaa "synnin, vanhurskauden ja tuomion", Joh.16:8. Syntiselle se puhuu Jumalan armosta Kristuksessa. Sanan kuuleminen ja lukeminen ovat Jumalan ilmoitus ihmiselle. Hep.4:12: "Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija..."

Älä mene pimeälle puolelle

Toimitus

Carolyn Hammet nostaa kirjassaan (toinen kirjoittaja Loren Grace) "Doctrine of Demons – exposing christian witchcraft" esille miksi ns. PH:n lahjojen ja kykyjen etsiminen ja saaminen ei saa olla uskovalle pääasia ja jos niin on, se voi altistaa petokselle. "Vaikka lahjat ja kyvyt voivat olla todellisia, ne eivät ole totuus, totuudesta, koska ne eivät ole Jumalalta saadut." Uskovan tulee etsiä suhdetta taivaalliseen Isään, ei "lahjoja" eikä "ilmiöitä". Tänä aikana on täysin nähtävissä, että monien tunnettujen karismaattisen liikkeen julistajien lahjat eivät ole Totuuden Hengen lahjoja. Kristitylle oleellisinta on Hengen hedelmän kasvaminen kun Jumala tekee työtään uskovan "sydämessä".

Monet aikamme kristityt juoksevat ns. "profeettojen" perässä jotka laukovat kuin liukuhihnalta näkemysään milloin maailmanpolitiikasta, milloin jonkun henkilön tulevaisuudesta ja mitä "uutta" Jumala nyt on tekemässä tai mitä siunausta, voitelua, on nyt saatavissa. VT:n aikana Jumala käytti profeettojaan tahtonsa ilmoittamiseen Israelin kansalle. Mutta Jeesuksen jälkeen emme enää tarvitse henkilöitä, joiden kautta Jumala ilmoittaa tahtonsa ja tekemisensä. Apostolien tekojen 2 luku kertoo, että ennen taivaaseen astumistaan Jeesus kehotti opetuslapsia odottamaan Pyhää Henkeä. Jumala toteutti lupauksensa ja lähetti Pyhän Hengen koko maailmaan, josta näkyvänä merkinä olivat opetuslapset todistamassa Jumalan pelastusteosta Jerusalemin helluntaijuhlan aikaan. Se oli Joelin kirjan profetian täyttymys.

Sen jälkeen Pyhä Henki, jota myös Jumalan ja Kristuksen Hengeksi kutsutaan, on ollut kaikkien kansojen ihmisten saatavilla. Henkilö, joka ottaa vastaan PH:n todistuksen Kristuksesta syntyensä sovittajana, saa nyt puhua Isä Jumalalle suoraan ilman ihmisvälittäjiä (paavia yms.). Nykyisten profeettojen ja näiden sanojen perässä juoksevat eivät etsi suoraan taivaallista Isäänsä vaan jonkun välittäjän kautta saatuja "sanomia", kuten okkulttisessa maailmassa on yleistä. Saatanan, joka ilmestyy "valon enkelinä" on helppo pettää ne, jotka eivät hae hengellistä ravintoaan Sanasta vaan kokemuksista ja profeettojensa huulilta.

Monien sen verkosta pelastuneiden mukaan, kuten myös em. kirjan kirjoittajat, sen ilmestyminen henkilölle näyssä rakkauden ja kirkkauden "jeesus-hahmossa" on todellista. Kirjan kirjoittajat puhuvatkin

monen karismaattisen liikkeen profeetan ja julistajan toiminnasta "kristillisenä noituutena", tai pikemmin noituutena, joka pukeutuu kristilliseen valeasuun. Oman kokemuksensakin perusteella kirjoittajat kehottavat kaikkia etsimään hengellisen ravintonsa ja tietonsa Jumalan Sanasta, jonka kautta PH puhuu ja opettaa kirkastaen Kristusta, ei itseään eikä jakamiaan lahjoja. On muistettava, että lahjat ovat PH:n ja Hän jakaa kuten Hän haluaa, missä tilanteessa haluaa ja kenelle haluaa.

Ihmisen omat motiivit ovat aina kyseenalaiset ja siksi meidänkin tulee kyseenalaistaa itsemme Jumalan edessä rehellisesti ja varauksetta. Se tarkoittaa, että tunnustamme edelleen meissä olevan syntisyyden, jonka Pyhä Henkikin on ilmoittanut ja josta siksi olemme tulleet tietoisiksi. Tämän synnin olemuksen meissä Kristus sovitti ristillä. Me emme voita tai muuta syntistä maailmaa vaan Kristus voitti meidät ulos maailmasta. Älä siis mene pimeälle puolelle tämän viimeisen ajan eksytysten perässä.

TILAISUUKSIA

Suomen Evankeliumikoulu ja Kristityn Foorumi ry

Valtakunnallinen Kristus juhla Laukaassa 17.8.2019

"Mitä on Evankeliumi?"

Paikka: Hotelli Vuolake, Suolahdentie 84.

Raamatun opetuksesta vastaavat ennestään tutut opettajat. Ohjelma täydentyy myöhemmin nettiin evankeliumikoulu.fi ja kristitynfoorumi.fi -sivustoille. HUOM! Juhla on tänä vuonna 1-päiväinen.

Vuolakeessa tarjolla lounas ja kahvit väliajalla. Lounas 11,00/henkilö, pulla ja kahvi 3,50/annos.

HUOM! Ennakkoilmoittautuminen ruokailijoille Vuolake puh. 014-833 002.

Yöpymisen tarvitsevat voivat kysyä majoitusta Vuolakeesta.

Kristus -päivä Kokkolassa 31.8.2019

Paikka: Kaarlelan srk.koti, Kruunupyyntie 3.

Mukana Jouko Nieminen, Pauli Koskinen ja Juhani Aitomaa.

Ohjelma: Aloitus klo 12.00 , 4 luentoa, lopetus n. klo 17.00.

NÄKÖKULMA -LEHTI

TILAUSJAKSO PÄÄTTY - UUSI JAKSO (6 numeroa)

Näkökulma -lehti:

Tämä numero on jakson syksy2018 - kevät2019 (6 numeroa) viimeinen. Seuraava 6 numeron jakso alkaa syksyllä 2019. HUOM! Jakson lehdet ilmestyvät syksyn 2019 - vuoden 2020 aikana.

Jos haluat tilata myös seuraavan jakson, tilausmaksu sille on sama kuin entisen jakson, eli paperilehden 26,50 euroa, digitaalisen (PDF) lehden 21,00 euroa.

Tilaajamäärä on jäänyt alle tavoitteen emmekä ole saaneet painatus- ja postikulujakaan katetuksi. Siitä huolimatta tilausmaksu pysyy entisenä. Jonkun verran säästöä saamme tarvittaessa sivumäärää supistamalla. Pyydämme kuitenkin, että tilaajat/lukijat voisivat suositella lehteä ystävilleen ja tutuilleen, jos katsovat sen aiheelliseksi.

Tilausmaksu on minimimaksu. Tilaaja voi halutessaan vapaaehtoisesti maksaa myös korkeamman maksun. (Huom! Kyse ei ole lahjoituksesta - meillä ei ole keräyslupaa - vaan tilausmaksusta).

Tilausohje uudelle jaksolle (6 numeroa):

Minimitilausmaksu paperilehdelle on 26,50 euroa ja PDF -lehdelle 21,00 euroa. Ne maksetaan OP:n tilille ilman erillistä laskua: Kustannus Näkökulmajulkaisut FI53 5228 0320 0999 35

TÄRKEÄÄ: Kirjoita viesti -osaan nimi- ja osoitetietosi. Jos tilaat ja maksat jonkun toisen tilauksen, kirjoita viestiosaan hänen nimi- ja osoitetietonsa.

Digitaalinen PDF -lehti maksetaan ja tilataan samoin mutta osoitetietojen tilalle tulee merkitä tilaajan sähköpostiosoite.

ARMO RIITTÄÄ -LEHTI

Armo Riittää -lehti ilmestyy jatkossa ilman aikataulua. Näkökulma -lehden tilaajat saavat sen ilmaiseksi NK -lehden liitteenä. Pelkän AR -lehden tilanneet maksavat lehdestä 3,50 e/nro lehden mukana seuraavan ohjeen tai tilisiirron mukaan.

HUOM! Jo tilattu ja maksettu AR -lehti nro 2 ilmestyy kesän 2019 aikana.

Kirja valottaa tiivistetysti presidentti Donald J Trumpin uskonnollista taustaa ja kuinka Yhdysvaltain presidentinvaaleissa karismaattisen valtateologian (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus, NAR) ja amerikkalaisen kristillisen oikeiston vaikutus oli suurempi kuin koskaan aiemmin. Trumpin valinnan jälkeen näitä henkilöitä kutsuttiin hänen hengelliseksi neuvonantajikseen. Mm. menestysteologi Paula Whittella on suuri vaikutus Trumpiin.

Amerikkalainen karismaattinen liike on levittäytynyt ympäri maailmaa menestysteologiasaarnaajien TV -ohjelmien ja uusien "profeettojen" sekä "apostoleiden" ilmestysten ja "suoraan Jumalalta saatujen" sanomien kautta. Suuri joukko karismaattisia kristittyjä ympäri maailmaa uskoo profeettojensa puheet ja väitteet erityisestä "lopun ajan" valtavasta herätyksestä, jonka kautta maailma alistetaan NAR -mielisten johtajien alaisuuteen. Trumpin valtaannousu nähdään tässä liikkeessä heidän ideologiansa mukaiseksi Jumalan tahdoksi.

Jo ennen Trumpin valintaa eräät karismaattisen liikkeen profeetat antoivat profetioita ja julistuksia, joiden keskipisteessä olivat Amerikan suuruus ja Trumpin erityinen asema Jumalan valittuna kansanjohtajana. Näistä ehkä merkittävin oli Mark Taylorin "Ylipäällikkö -profetia" jota kirjassa myös arvioidaan. Trump otti teemakseen "Make America Great Again" -lauseen, jota ajatusta karismaattisen ja kristillisen oikeiston johtajat ovat seuraajilleen iskostaneet. Kirjassa esitetään ja arvioidaan näitä profetioita ja niiden esittäjien kokemuksia, jotka ovat kultillista gnostilaista ja New Age alkuperää pikemmin kuin Raamatun Jumalan ilmoitusta.

TRUMP PROFETIAT

Karismaattinen valtateologia ja Donald J Trump

Juhani Aitoma

Painettu kirja. H. 6,50e+pm. Tilaus sposti: nakokulma@nakokulma.info tai postitse: Näkökulmajulkaisut, Viskurintie 7, 37500 Lempäälä. Digitaalinen (pdf) kirja ladattavissa ISSUU -sivustolta, ks. www.nakokulma.info (klikkaa etusivulla olevaa kirjan kuvaa). H. 5,50e. Voit myös tilata digitaalisen kirjan sähköpostitse: maksa 5,50e tilille Näkökulmajulkaisut/Aitoma tmi FI53 5228 0320 0999 35, ilmoita maksusta tilauksen yhteydessä, saat pdf -kirjan ilmoittamaasi spostiosoitteeseen.

Suomen Evankeliumikoulu
Evankeliumin opintoyhdistys ry.

TERVETULOA OPETUKSIA NUORET AIKUISET TAPAHTUMIA KAUPPA LINKKEJÄ Keskustelufoorumi YHTEYSTIEDOT

Kauppa

Tuotteita ja tilauksia koskevat kysymykset: tilaukset@evankeliumikoulu.fi

Kirjat [56]

Äänitteet [89]

Armo riittää -lehti [1]

Näkökulma -lehti [1]

Kirjoja, äänitteitä ym.

www.evankeliumikoulu.fi

Suomen Evankeliumikoulu pitää myös luento- / opetustilaisuuksia. Haluatko sellaisen paikkakunnallesi? Ota yhteys evank. Pauli Koskiseen.

Sposti: pauli.koskinen@luukka.com
Puh. 0404197191